

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din Camera de Consiliu din data de 28.11.2012

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: PURIGIU FLORIN

GREFIER: DRAGNE CARMEN

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost reprezentat de procuror **ȚURLEA ALEXANDRU**.

Pe rol soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpatului **C.C.C.** formulată de Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică.

La apelul nominal, făcut în Camera de Consiliu, *la prima strigare* a răspuns pentru inculpatul **C.C.C.**, apărătorul ales, av. **M.M.D.** în substituirea av. **M.V.** pentru care depune delegația seria ... nr. ... și seria ... nr. ... la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul ales al inculpatului, av. **M.M.D.** depune la dosar delegația apărătorului care îl va asista pe inculpat și arată că aceasta se află la acest moment la sala .., unde asistă un alt inculpat și se va prezenta după terminarea dezbaterilor din acea cauză. Totodată mai arată că inculpatul se află în drum către tribunal și va ajunge în circa 15-20 de minute.

Având în vedere susținerile apărătorului inculpatului, tribunalul lasă cauza la a doua strigare până la prezentarea inculpatului și a apărătorului.

La apelul nominal, făcut în Camera de Consiliu, *la a doua strigare*, a răspuns inculpatul **C.C.C.** personal în stare de libertate și asistat de apărător ales, avocat **M.V.** cu împuternicirea avocațială la fila nr. ... de la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul ales al inculpatului arată că, pentru a fi competent Tribunalul București să soluționeze prezenta propunere de arestare preventivă, instanța trebuie să verifice două aspecte și anume: competența funcțională a instanței, având în vedere că numirea în funcție în structurile poliției judiciare a clientului său a fost făcută prin ordinul ministrului de interne și i s-a adus la cunoștință că i-a fost luată calitatea de organ de poliție judiciară printr-un aviz. Solicită instanței să verifice în ce măsură are relevanță juridică pierderea calității de organ de poliție judiciară, existența acestei dispoziții și ordinul emis de procurorul general prin care ia act.

Așadar numirea și revocarea organului judiciar se face prin ordinul ministrului și nu prin dispoziția inspectorului șef. Cel de-al doilea aspect este referitor la competența teritorială a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție care în mod greșit s-a găsit în mod legal investit și apreciază că parchetul competent era Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, dacă ar fi avut calitatea de organ de poliție judiciară sau parchetul de pe lângă tribunal dacă se are în vedere revocarea acestei calități și implicit instanța corespunzătoare, respectiv Tribunalul Brașov. Totodată consideră că este autoritate de lucru judecat în ceea ce privește oportunitatea propunerii de arestare preventivă.

Tribunalul acordă cuvântul reprezentantului parchetului pe excepțiile de necompetență, apreciind că autoritatea de lucru judecat constituie o apărare de fond, urmând a fi analizată ca atare.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea celor două excepții de necompetență invocate, în conformitate cu dispozițiile art. 40 C.pr.pen. potrivit cărora, rămâne competență instanța care a fost sesizată inițial, dacă infracțiunea este una care are legătură cu serviciul. La acest moment inculpatul nu mai are calitatea de ofițer de poliție judiciară, deci competența de soluționare a cauzei aparține tribunalului și apreciază că în mod întemeiat competența teritorială aparține tribunalului.

Apărătorul ales al inculpatului depune la dosar înscrisuri în circumstanțiere.

Reprezentantul ministerului public arată că nu se opune probei cu înscrisuri în circumstanțiere.

Tribunalul încuviințează pentru inculpat proba cu înscrisuri în circumstanțiere pe care le reține la dosar pentru a fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, judecătorul, potrivit disp. art. 70 alin. 2 C.pr.pen., aduce la cunoștința inculpatului faptele care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acestora, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de a nu face nici o declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lui.

Întrebat fiind de către instanță dacă dorește să dea o declarație, *inculpatul C.C.C. arată că este de acord să dea declarație în fața instanței*, după care tribunalul procedează la ascultarea inculpatului, declarația acestuia fiind consemnată în scris, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Judecătorul pune în discuția participanților propunerea formulată, privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul C.C.C..

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, după o scurtă descriere a situației de fapt cuprinsă în referatul cu propunerea de arestare preventivă, solicită arestarea preventivă a inculpatului C.C.C. pentru o perioadă de 29 de zile de la data încarcerării, în temeiul dispozițiilor art. 149¹, art. 143 și art. 148 lit. f C.pr.pen. apreciind totodată că Tribunalul București este competent din punct de vedere material să soluționeze cauza. Arată că nu este întemeiată excepția autorității de lucru judecat. Inițial temeiurile arestării preventive au fost dispozițiile art. 148 lit. b și f C.pr.pen., în sensul că încearcă să zădărnicească aflarea adevărului, pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea mai mare de patru ani, iar lăsarea inculpatului în stare de libertate prezintă pericol concret pentru ordinea

publică. În prezent, s-au descoperit probe noi care dovedesc săvârșirea faptei și s-a pronunțat o hotărâre prin care victima a fost declarată moartă. În practica judiciară s-a arătat că în mod corect instanța poate reține la infracțiunea de ucidere din culpă, chiar în absența constatării directe a morții victimei, dacă din ansamblul probelor administrate rezultă cu certitudine existența faptei și vinovăției inculpatului. S-a statuat și în practica judiciară că nu este obligatoriu actul medico-legal, dacă dovada infracțiunii de omucidere este dovedită în mod cert cu alte probe.

Apărătorul ales al inculpatului C.C.C. solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatului apreciind că propunerea nu este motivată și din punct de vedere formal nu îndeplinește această cerință și nu se impune luarea măsurii arestării preventive a inculpatului pentru motivele evocate de reprezentantul parchetului. Nu înțelege de ce ordinea publică este amenințată la aproape cinci ani de zile de la dispariția soției inculpatului, referatul nu este motivat cu privire la oportunitatea luării acestei măsuri. În toată această perioadă de aproape cinci ani de anchetă, nu există nici un referat care să ateste că ar fi încercat obstrucționarea judecătii, a răspuns la fiecare chemare a organelor de urmărire penală, nu sunt acte din care să rezulte că a încercat să tergiverseze soluționarea cauzei, nu a existat nici un incident care să arate că a influențat în vreun fel ancheta, că s-a sustras în vreun fel de la urmărirea penală. Mai arată că are certitudinea că la momentul judecării cauzei pe fond va putea combate fiecare filă din acest dosar cu argumente legale și științifice. Cu ocazia percheziției domiciliare efectuată în anul 2012, inculpatul nu a participat și nici nu a primit procesele verbale întocmite cu ocazia percheziției. Apreciază că probele din dosar sunt prezentate trunchiat, și arată că inculpatul C. a fost din prima zi primul suspect, nu s-au verificat toate piste de investigare. Solicită a avea în vedere modul în care organul de urmărire penală a inserat oportunitatea sau seriozitatea noilor temeiuri care susțin propunerea de arestare preventivă. Potrivit judecătorilor curții europene nu este suficientă doar acuzația și solicită judecarea cu obiectivitate a propunerii de arestare preventivă, inculpatul este zi de zi în puterea organelor judiciare. Pentru aceste motive solicită respingerea propunerii de arestare preventivă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că pericolul public rezidă și din calitatea inculpatului de Pericolul social există inclusiv prin construirea pe media a unei realități paralele și apreciază că pericolul social este unul real prin lăsarea inculpatului în stare de libertate.

Inculpatul C.C.C. având ultimul cuvânt arată că este ... și ... și nu este un pericol public.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra propunerii de arestare preventivă, constată următoarele:

Prin propunerea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 28.11.2012, sub nr. 46012/3/2012, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică a solicitat instanței să dispună arestarea preventivă a inculpatului C.C.C. pentru o durată de 29 de zile.

În fapt, prin referatul procurorului s-au reținut următoarele:

La data de 05 septembrie 2007, inculpatul C.C.C. a sesizat organele de poliție cu privire la dispariția, în data de 30 august 2007, a soției sale G.E.M..

Cauza a urmat în prima fază procedura clasică a dispariției. Având în vedere că din cercetările efectuate au rezultat indicii cu privire la săvârșirea infracțiunii de omor calificat, prev. de art.174 rap. la art.175 lit. c C.pen., de către C.C.C., și față de calitatea acestuia de ofițer de poliție judiciară la I.P.J...., cauza a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, la 17.09.2007.

Prin rezoluția nr.3863/C/2007 a Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dosarul a fost preluat în vederea efectuării urmăririi penale de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire penală și Criminalistică.

Prin Rezoluția nr.1249/P/2007 din data de 18.09.2007, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus începerea urmăririi penale față de C.C.C. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omor calificat, prev. de art.174 rap. la art.175 lit. c C.pen..

În fapt, s-a reținut că în noaptea de 29/30 august 2007, învinuitul C.C.C., pe fondul unor relații tensionate în familie, și-a ucis soția, G.E.M., după care a segmentat cadavrul și l-a aruncat într-un loc necunoscut.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 19 septembrie 2007 s-a dispus reținerea învinuitului C.C.C., pe o perioadă de 24 ore, începând cu data de 19 septembrie 2007 ora 17,30 până la data de 20 septembrie 2007, ora 17,30.

La data de 21 septembrie 2007, Curtea de Apel Brașov a fost sesizată cu propunere de arestare a învinuitului C.C.C. pe o perioadă de 10 zile, avându-se în vedere următoarele indicii:

- Ⓟ sesizarea dispariției după trecerea unui interval de 5 zile;
- Ⓟ inexistența vreunui indiciu cu privire la faptul că G.E.M. trăiește sau că ar fi putut fi răpită și lipsită de libertate;
- Ⓟ existența urmelor de sânge aparținând victimei pe mai multe obiecte din locuință - ușa de acces în dormitorul matrimonial (9 urme), toc ușă dormitor (o urmă), mașină de spălat (o urmă), gresie și faianța din baie (6 urme), gresia din hol, sub un cufăr (o probă), sticlă de parfum aflată în dormitor (o urmă);
- Ⓟ existența urmelor de sânge aparținând victimei pe mocheta din portbagajul autoturismului și pe tocul pistolului găsit în torpedoul mașinii, toc despre care învinuitul a susținut că îi aparține și că îl folosea de fiecare dată când era de serviciu pentru a-și pune pistolul din dotare;
- Ⓟ detectarea comportamentului simulat al învinuitului cu prilejul testării sale cu tehnica poligraf;
- Ⓟ declarațiile contradictorii ale învinuitului în legătură cu petrecerea orelor premergătoare dispariției;
- Ⓟ existența unei relații tensionate între învinuit și soția sa;
- Ⓟ inexistența vreunor demersuri din partea învinuitului pentru a-și găsi soția (...).

Temeiul invocat de procuror în susținerea propunerii de arestare preventivă îl reprezintă prevederile art.148 alin.1 lit. b și f C.pr.pen. – există date că inculpatul

încearcă să zădărnicească în mod direct sau indirect aflarea adevărului prin distrugerea, alterarea sau sustragerea mijloacelor materiale de probă, iar inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Cu privire la temeiul de la art.148 lit.b C.pr.pen., s-a făcut trimitere la dispariția din locuința celor doi soți a unui cuțit de bucătărie și a unor prosoape, potrivit susținerilor martorei

Prin încheierea nr.45 din 21.09.2007, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr.1280/64/2007 a fost respinsă propunerea de arestare preventivă a învinuitului C.C.C..

În susținerea soluției se arată că „în prezenta cauză, prima problemă care se pune este aceea a existenței unei infracțiuni și numai după aceea a stabilirii indiciilor temeinice sau a probelor care pot indica autorul faptei.

În primul rând, nu există – deocamdată – nici probe și nici indicii temeinice în sensul că soția învinuitului ar fi fost ucisă. Nu a fost identificat cadavrul și nici nu s-a stabilit cauza eventualei morți a acesteia, astfel încât, în prezent, nu există certitudinea că soția învinuitului ar fi decedată”.

Cu privire la urmele biologice cu aspect de sânge identificate în locuință și în autoturismul familiei, s-a arătat că nu ar reprezenta decât simple indicii, că sunt de foarte mici dimensiuni, că unele ar fi fost identificate în locuri greu accesibile pentru crearea urmelor, că nu au fost toate supuse examinării și că nu s-a stabilit dacă au fost create la aceeași dată sau la date diferite.

S-a mai susținut, în esență, că:

- nu ar fi fost stabilită existența unui mobil, ipoteza geloziei neavând, în opinia Curții, un fundament,...;
- împrejurarea că învinuitul nu a sesizat imediat lipsa soției sale ar fi avut la bază bănuiala că aceasta ar fi plecat cu martorul ..., ...;
- declarațiile învinuitului au fost de negare constantă a săvârșirii faptei;
- declarația martorei ..., potrivit căreia din apartament ar lipsi un cuțit de bucătărie, nu s-ar corobora cu alte elemente de fapt;
- în ceea ce privește rezultatul testării cu tehnica poligraf, sunt contestate condițiile de examinare;
- Curtea nu a putut reține presupunerea rezonabilă că soția învinuitului ar fi victima unui omor și „nu poate exclude – deocamdată – eventualitatea ca aceasta să nu fi decedat”, motiv pentru care s-a apreciat că nu ar fi întrunite cerințele art.143 C.pr.pen..

În calea de atac a recursului (încheierea nr.4373 din 23.09.2007), Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că „în cauză există indicii ce justifică presupunerea rezonabilă că este posibil ca învinuitul să fi comis fapta ce i se impută privind suprimarea vieții soției sale – *fiind îndeplinită astfel condiția prealabilă prevăzută de art.143 C.pr.pen..* În acest sens se au în vedere aspectele ce vizează: sesizarea dispariției după un interval de 5 zile; inexistența unor date că E.G. se mai află în viață ori că ar fi putut fi răpită și lipsită de libertate; existența urmelor de sânge aparținând presupusei victime pe mai multe obiecte din locuință, pe mocheta din portbagajul autoturismului și pe tocul pistolului găsit în torpedoul

mașinii; comportamentul simulat al învinuitului cu prilejul testării sale la poligraf; declarațiile contradictorii ale învinuitului în legătură cu activitatea desfășurată în noaptea de 29/30 august 2007; existența unor relații tensionate între învinuit și soția sa, precum și inexistența unor demersuri din partea învinuitului pentru a-și găsi soția – în considerarea variantei dispariției pe care o susține acesta – la spitale, socrii săi și prieteni apropiați”.

În continuare, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că arestarea preventivă a învinuitului era nejustificată întrucât nu se putea exclude posibilitatea ca victima să nu fi decedat.

Pe de altă parte, Înalta Curte a arătat că nu pot fi ignorate aceleași mijloace de probă analizate mai sus, din care reiese faptul că soția învinuitului a dispărut de la domiciliu pe o perioadă de timp apreciabilă (*atragem atenția asupra faptului că intervalul scurs de la dispariția victimei până la pronunțarea soluției instanței supreme a fost de numai 25 de zile – n.p.*), că în locuința comună și în autoturismul folosit de învinuit s-au evidențiat urme de sânge aparținând soției sale – care prin numărul, poziția și întinderea lor – nu pot conduce doar la ipoteza unor accidente casnice, precum și comportamentul nefiresc al învinuitului – de a nu-și apela soția mai multe zile, contrar obișnuinței, nejustificat de conflictul domestic invocat de învinuit – toate acestea constituind indicii care conduc la presupunerea rezonabilă că învinuitul are legătură cu dispariția soției sale.

În raport de aceste considerente, văzând și dispozițiile art.136 C.pr.pen., în scopul asigurării în continuare a bunei desfășurări a procesului penal, Înalta Curte a dispus luarea față de învinuit a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, pe o durată de 30 zile.

Sintetizând, procurorul constată că motivul principal al neluării măsurii arestării preventive față de C.C.C. a fost presupunerea că victima ar mai fi putut fi în viață.

Măsura preventivă menționată a fost prelungită de procuror de trei ori, în 22 octombrie 2007, 21 noiembrie 2007 și, respectiv, 28 decembrie 2007, cu câte 30 de zile.

Prin încheierea din 7 ianuarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr.1581/64/2007, a fost admisă plângerea formulată de învinuitul C.C.C., împotriva ordonanței privind prelungirea obligării de a nu părăsi țara emisă la 28.12.2007, constatând că măsura a încetat de drept la 21 decembrie 2007 (data până la care măsura fusese prelungită prin ordonanța procurorului din 21 noiembrie 2007).

Prin ordonanța din 27 noiembrie 2012 s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor comise de învinuitul C.C.C., din infracțiunea de omor calificat, prev. și ped. de art.174 rap. la art.175 lit.c C.pen., în infracțiunile de omor calificat, prev. și ped. de art.174 rap. la art.175 lit.c C.pen., și profanare de morminte, prev. și ped. de art.319 C.pen., aflate în concurs real.

Prin ordonanța din 28 noiembrie 2012, raportat la probele de vinovăție administrate în cauză, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului C.C.C. pentru infracțiunile menționate.

S-a apreciat de către procuror că se impune a fi formulată o nouă propunere de arestare preventivă față de inculpat, pentru considerentele expuse mai jos, prezentate separat în trei categorii: în prima etapă atenția va fi concentrată asupra argumentelor care confirmă faptul că victima este decedată; în cele ce urmează necesitatea luării măsurii arestării va fi analizată prin prisma probelor și indiciilor temeinice că inculpatul a săvârșit faptele reținute în sarcina sa; în final va fi analizată întrunirea condițiilor prevăzute de art.148 C.pr.pen..

1. În ceea ce privește faptul că victima G.E.M. este decedată, se face trimitere la:

Ⓢ sentința civilă nr.13072 din 08 noiembrie 2011, pronunțată de Judecătoria Brașov în dosarul nr.27846/197/2011, prin care s-a hotărât declararea judecătorească a morții acesteia. Această hotărâre, chiar dacă nu întrunește condițiile pentru a fi considerată o chestiune prealabilă în procesul penal, cu autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, instituie prezumția că victima este decedată. Pe baza hotărârii judecătorești a fost emis certificatul de deces seria ... nr... (data decesului ...);

Ⓢ întreruperea bruscă, imediat după noaptea de 29/30 august 2007, a oricărui contact între victimă, pe de o parte, și membrii de familie și prieteni, pe de altă parte.

În acest sens se arată că victima este mama .C.P.M., care în momentul dispariției avea vârsta de .. ani și ...luni, și față de care aceasta manifesta sentimente puternice de afecțiune, acordându-i atenția și grija maternă firească. Acest fapt este necontestat și poate fi extras chiar și din declarațiile inculpatului.

Relația victimei cu mama și ceilalți membri de familie era apropiată, aceasta contactându-i telefonic și vizitându-i frecvent la locuința din În perioadele când victima era plecată în străinătate, obișnuia să-și contacteze telefonic mama chiar și de mai multe ori pe zi pentru a se interesa de bunăstarea copilului.

Se arată că, potrivit unei înțelegeri anterioare, victima urma să fie vizitată în după-amiaza zilei de 30 august 2007 de către mama și fratele ei, la cabinetul său de avocat.

Este necontestat și faptul că victima G.E.M. manifesta profesionalism și corectitudine în relațiile de serviciu, astfel încât ori de câte ori întârzia sau nu putea să-și onoreze obligațiile din agenda de serviciu își anunța în timp util asistenta - martora Cu toate că în 30 și în 31 august 2007 victima avea stabilite întâlniri cu clienți la cabinetul său de avocat, nu și-a mai anunțat asistenta și nu a mai contactat-o niciodată.

Contactele au fost întrerupte brusc și definitiv, în noaptea de 29/30 august 2007 și cu martorul .., ... și la care inculpatul declară în mod tendențios că la aceasta ar fi putut să meargă cu ocazia dispariției de la domiciliu.

Se subliniază aici că simpla trecere a timpului – mai mult de 5 ani de la dispariția suspectă a victimei – coroborată cu inexistența oricărui contact cu membrii de familie și prietenii, confirmă decesul acesteia, aparte de împlinirea termenului prevăzut de lege pentru declararea judecătorească a morții. Se arată că Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, cu ocazia ședinței din 23 septembrie

2007, la 25 de zile de la dispariția suspectă, că victima a dispărut de la domiciliu *de o perioadă de timp apreciabilă*;

⌚ lipsa oricărei semnalări privind identificarea victimei, cu toate că a fost dată în urmărire internațională, fiind căutată timp de 5 ani de rețeaua Interpol, care cuprinde forțele de poliție din 190 de state;

⌚ lipsa oricărei accesări a conturilor bancare ale victimei, de la data dispariției până în prezent.

Din adresa A.N.A.F. nr.... rezultă că victima avea deschise conturi în rețeaua și în rețeaua Corespondența cu băncile menționate confirmă că victima nu și-a mai accesat conturile după data dispariției.

Menționăm că o plecare voluntară a victimei ar fi fost imposibilă în condițiile în care nu și-a asigurat nicio posibilitate de subzistență. În acest sens se subliniază că: actul de identitate al victimei a fost găsit la domiciliul acesteia; conturile bancare, după cum s-a arătat, nu au fost accesate; din datele de anchetă nu rezultă că victima ar fi avut alte surse de bani care să-i asigure subzistența; susținerea inculpatului potrivit căreia victima ar fi plecat cu bijuteriile și cu banii este infirmată de găsirea sumei de 1800 lei într-una din poșetele victimei la domiciliu, și de identificarea la 08.10.2007, într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov, a săculețului în care victima își ținea bijuteriile din aur, alături de mai multe obiecte pe care a fost identificat sângele acesteia;

⌚ faptul că din 30 august 2007 telefoanele mobile ale victimei au fost închise, nemaiputând fi apelate, contrar obiceiului acesteia. Potrivit declarațiilor martorilor, victima nu își închidea niciodată telefoanele, iar în perioadele în care nu putea să vorbească la telefon trecea terminalele pe modul silențios, revenind cu un apel în cel mai scurt timp;

⌚ faptul că victima nu era în relații de dușmănie cu alte persoane, ipoteză care să justifice un scenariu de schimbare radicală a vieții personale pentru a se ascunde, și nu avea motive de sinucidere; victima nu avea antecedente medicale sau comportamentale care să facă probabilă o plecare voluntară de la domiciliu.

Singurele relatări care ar susține ipoteza unei plecări voluntare, potrivit cărora victima ar fi fost văzută în viață în luna septembrie 2007, au apărut la postul de televiziune ..., în perioada realizării serialului privind dispariția victimei, unde numiții M.R. și D.A. și au intrat în direct. Verificările efectuate nu au confirmat existența persoanei având numele M.R., cu reședința și vârsta aproximativă a persoanei care a intrat în direct la emisiunea TV (filele ..., volumul ...). În plus, percepția martorilor era fără îndoială influențată de dorința de a lua parte în orice fel la "cazul E.", pe fondul mediatizării excesive a acestuia;

⌚ pierderea de către victimă a unei cantități importante de sânge - după cum rezultă din planșele foto întocmite cu ocazia cercetărilor la fața locului efectuate în apartamentul conjugal, coroborate cu examinările criminalistice ale autoturismului ..., precum și cu concluziile rapoartelor de constatare tehnicoștiințifică biocriminalistică – care ridică semne de întrebare asupra posibilității ca aceasta să fi rămas în viață. Facem trimitere îndeosebi la pata de sânge descoperită

sub podeaua din lemn a dormitorului matrimonial, situată la îmbinarea pardoselii din beton cu peretele, care are o lungime de peste 50 de centimetri.

2. Cu referire la dispozițiile art.143 C.pr.pen., la care se raportează și art.148 și art.149¹ C.pr.pen., se face trimitere la o serie de probe care confirmă vinovăția inculpatului și care reprezintă tot atâtea probe și indicii temeinice că numita G.E.M. a fost victima infracțiunii de omor calificat comisă de propriul soț:

- identificarea sângelui victimei pe ușa de acces în dormitorul matrimonial (9 urme), pe tocul de lemn al ușii dormitorului (o urmă) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.;

- identificarea sângelui victimei pe mașina de spălat din baia aferentă dormitorului (o urmă), pe gresia și faianța din baia aferentă dormitorului (6 urme) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.;

- identificarea a încă 7 urme din sângele victimei pe partea interioară a ușii dormitorului matrimonial și pe o sticlă de parfum aflată pe noptieră în dormitor - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.;

- identificarea sângelui victimei sub lada de lemn situată pe holul apartamentului în apropierea ușii de acces în dormitorul matrimonial - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C..

Aceste urme conțin sânge diluat și impurități și au fost în mod cert create în urma spălării/ștergerii gresiei din hol, surplusul din lichidul de spălare împreună cu substanța spălată migrând sub cufăr în zonele marginale (Raport de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor la fața locului nr.... din ..., emis de Serviciul criminalistic – I.P.J...);

- identificarea sângelui victimei pe mocheta din portbagajul autoturismului ... (2 urme), urme create cel mai probabil cu ocazia transportării fragmentelor de cadavru - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr.... și Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emise de I.N.C.;

- identificarea sângelui victimei pe tocul pistolului inculpatului, identificat în torpedoul autoturismului ... - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C..

Menționăm că în noaptea de 29/30 august 2007 cu ocazia revenirii la domiciliu după vizita pe care i-a făcut-o martorei ..., în jurul orei 03.00, inculpatul era echipat în uniformă de poliție;

- identificarea sângelui victimei pe capacul cotierei față a autoturismului ... și pe suportul cotierei față a autoturismului (urme realizate cel mai probabil prin transfer, de pe mâna inculpatului) - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.;

-găsirea la 08 octombrie 2007 într-o râpă situată la 4,6 Km de Poiana Brașov în direcția Râșnov, a unui număr mare de obiecte din locuința comună a celor doi soți, provenind îndeosebi din dormitorul matrimonial (ambalaje de parfumuri, cărți, reviste, fotografii, caietul de sarcină al victimei, perne decorative etc.), din zona cu cea mai mare concentrare a stropilor de sânge. Originea obiectelor a fost stabilită în prima fază din declarațiile părții civile,, și ale martorilor....

Cu aceeași ocazie, a fost găsită și o pereche de chiloți bărbătești ai inculpatului, apartenența fiind stabilită în urma analizării materialului genetic existând pe aceștia, conform Raportului de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr.....

De asemenea, în punctul cel mai îndepărtat de șoseaua Poiana Brașov – Râșnov, raportat la poziția celorlalte obiecte aruncate în râpă, a fost găsită și o uniformă de poliție de vară, aparținându-i inculpatului. În acest sens menționăm că pe perechea de pantaloni a fost găsit materialul biologic al inculpatului (Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr. ...), iar cu privire la cămașă s-a stabilit că are mărimea indicată de inculpat cu ocazia solicitării de haine de serviciu (a se vedea în acest sens cererea de echipament de la ... – fila ..., volumul ...). În râpă a fost găsită și o emblemă purtând gradul „...” pe care îl deținea inculpatul la acea dată;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum ... și pe partea exterioară a unei mănuși chirurgicale, ambele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov, precum și în partea interioară a unui sac din polietilenă de culoare neagră (dintre cei 8 saci folosiți pentru transportul obiectelor, găsiți în râpă);

- raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.. Prin același raport s-a stabilit că un fir de păr găsit într-un alt sac din polietilenă îi aparține victimei;

- identificarea sângelui victimei pe sticla de parfum ..., găsită în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr...., emis de I.N.C.;

- stabilirea corespondenței între sticlulele de parfum găsite pe noptiera victimei situată în dormitorul matrimonial, cu ocazia cercetărilor la fața locului din 05 și 11 septembrie 2007, și ambalajele găsite în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov - Raportul de constatare tehnico-științifică de interpretare a urmelor nr., emis de Serviciul criminalistic al I.P.J....;

- identificarea pe perețele dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, prin folosirea sistemului de iluminare Crime Lite (disponibil organelor de urmărire penală din România din anul 2010) în lumină albastră cu ochelari de contrast aferenți, a unui număr important de stropi de sânge, dintre care o parte au mai conținut suficient material genetic în vederea genotipării, aparținându-i victimei - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr....*, emis de I.N.C.;

- identificarea în partea inferioară a peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, în dreapta față de ușa de acces în baie, în zona cu cea mai mare concentrare a urmelor de sânge, peste stratul inițial de vopsea lavabilă, a unui strat suplimentar de culoare alb-gri, constituit din sulfat de calciu (glet), acoperit de un strat exterior de vopsea lavabilă, ceea ce indică ascunderea cu intenție a urmelor infracțiunii – *Raport de constatare tehnico-științifică fizico-chimică nr.... din ... și Raport de constatare tehnico-științifică fizico-chimică nr....din ...*, emise de I.N.C..

Dacă pe ceilalți pereți ai dormitorului matrimonial au fost puse în evidență trei straturi constând în amorsă, glet și vopsea lavabilă, în partea inferioară a peretelui indicat anterior se observă cinci straturi, carotele ridicate cu ocazia

cercetării la fața locului din2012 permițând evidențierea în mod clar a celor două straturi suplimentare.

Semnele unei lucrări recente de zugrăvire pot fi observate deja pe planșa foto întocmită cu ocazia cercetării la fața locului din2007 (a se vedea în acest sens plintele de la baza peretelui menționat, singurele cu urme de vopsea), și reprezintă cel mai probabil motivul pentru care inculpatul a anunțat dispariția soției sale cu întârziere.

În sprijinul ipotezei expuse mai sus indicăm și declarația martorelor ... și ..., potrivit căreia urmele de vopsea de pe plinte nu au existat înainte de data dispariției victimei. Totodată, declarația martorei ... indică și faptul că inculpatul avea vopsea păstrată pentru eventuale reparații, pe care le realiza personal;

- identificarea sângelui victimei pe cele două plinte din material lemnos existente la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, pe partea interioară a acestora, precum la baza peretelui, la o înălțime de circa 2-3 centimetri (fapt care indică acțiunile de spălare ale inculpatului, urmate de scurgerea sângelui diluat, anterior lucrării de zugrăvire) - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr.... și Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr....*, emise de I.N.C.;

- identificarea unei urme de dimensiuni mari (peste 50 de centimetri lungime) de sânge scurs la baza peretelui dintre dormitorul matrimonial și baia aferentă acestuia, a cărei genotipare a indicat că este al victimei - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr....*, emis de I.N.C.;

- identificarea sângelui pe fragmentele de silicon dintre cada băii principale și pereți, ridicate de la fața locului, fapt care întărește ipoteza depesării cadavrului după comiterea omorului - *Raportul de constatare tehnico-științifică biocriminalistică nr....*, emis de I.N.C..

Trecerea timpului, coroborată cu utilizarea în mod obișnuit a unor detergenți în zonele de îmbinare a căzii cu pereții, nu a permis conservarea unei cantități suficiente de material genetic pentru a putea identifica persoanele care au creat urmele menționate;

- declarațiile părții civile și ale martorilor referitoare la dispariția subită a victimei;

- declarațiile martorilor (îndeosebi martorele ... și ...) din care rezultă existența unei stări de tensiune între inculpat și victimă, generată în parte de faptul că inculpatul lucra la cerere doar schimbul 3, care a dus la inițierea de către aceștia a unor ... și la discuții pe tema unui divorț iminent.

Tensiunile s-au intensificat în zilele de dinaintea dispariției victimei, când inculpatul a găsit pe calculatorul victimei fotografii ale acesteia împreună cu martorul ..., ... (a se vedea în acest sens declarația inculpatului și a martorei ...);

- declarația martorei);

- luarea de către inculpat în mod intempestiv, în dimineața zilei de 30 august 2007, a deciziei de a duce ... la Potrivit declarației inculpatului, decizia ar fi fost discutată anterior, susținere înfirmată însă de martora Este evident că era preferabil pentru inculpat să rămână singur în apartamentul conjugal, pentru a ascunde urmele infracțiunii de omor, în modalitatea arătată mai sus;

- concluzia Raportului de constatare tehnico-științifică nr...., emis de I.N.C., privind testarea inculpatului cu tehnica poligraf, potrivit căreia pentru răspunsurile acestuia la întrebările relevante ale cauzei, au fost evidențiate reacții specifice comportamentului simulat. Cu toate că inculpatul contestă condițiile de realizare a constatării tehnico-științifice, afirmând că ar fi fost obosit, refuză în prezent o a doua testare;

- declarația martorului ..., trimis de inculpat la familia G..., cu un plic tip conținând dovezi privind ..., căruia inculpatul i-a spus „...”. Folosirea timpului trecut nu este întâmplătoare și este un exemplu clasic de relatare involuntară a adevărului, exploatată în cadrul tehnicilor de detectare a comportamentului simulat pe baza analizei limbajului.

3. În cauză sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art.143 și art.148 lit.f C.pr.pen., în sensul că există probe sau indicii temeinice că inculpatul a săvârșit infracțiunea de omor calificat, pentru fapta comisă legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, iar lăsarea acestuia în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

În jurisprudența C.E.D.O. s-a conturat principiul potrivit căruia pentru luarea unei măsuri preventive trebuie să existe motive plauzibile pentru a se bănuși că s-a săvârșit o infracțiune. Noțiunea de „motive plauzibile” are corespondent în legea română în cerința de a exista indicii temeinice privind săvârșirea unei infracțiuni. Motivele plauzibile depind de circumstanțele particulare ale fiecărui caz, iar faptele pe care se bazează trebuie să poată convinge un observator independent că acea persoană este posibil să fi comis respectiva infracțiune.

Mijloacele de probă expuse în secțiunile anterioare îndeplinesc cu prisosință cerința desprinsă din jurisprudența C.E.D.O. și reprezintă în fapt probe din care rezultă că victima a fost ucisă, că inculpatul este autorul infracțiunii de omor, precum și că a comis fapta cu vinovăție.

În ceea ce privește cerința cuprinsă în teza I a art.148 lit.f C.pr.pen., subliniem că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Referitor la probele din care rezultă pericolul concret pe care l-ar reprezenta pentru ordinea publică lăsarea în libertate a inculpatului, reamintim că în cauza Letellier contra Franței, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că anumite infracțiuni, prin gravitatea lor deosebită și prin reacția publicului la săvârșirea lor, pot să suscite o tulburare socială de natură să justifice detenția înainte de procesul desfășurat în fața instanței de judecată, cel puțin pentru un timp.

Sub acest aspect se arată că infracțiunea de omor calificat, prin gravitatea deosebită și prin reacția particulară a opiniei publice la comiterea faptelor de această natură, suscită o tulburare a societății, așa încât se justifică o detenție preventivă.

Pe lângă această analiză a pericolului social abstract al infracțiunilor de omor, care prin impactul asupra întregii colectivități conduc la ideea unui pericol concret pentru ordinea publică, vom analiza această condiție și prin prisma circumstanțelor concrete ale faptelor inculpatului C.C.C., prin raportare la modul și

mijloacele de săvârșire a acestora, împrejurările în care au fost comise, precum și la persoana inculpatului.

După cum s-a mai arătat în mod just în doctrina și jurisprudența națională, pentru infracțiuni deosebit de grave, cum este și omorul calificat, probele referitoare la existența acestor infracțiuni și identificarea făptuitorilor constituie tot atâtea probe cu privire la pericolul concret pentru ordinea publică, întrucât prin natura lor au o rezonanță și implicații negative asupra siguranței colective.

În ceea ce privește modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii de omor calificat se face trimitere la dificultatea evidentă de a stabili o situație de fapt precisă în condițiile în care cadavrul victimei nu a fost găsit, iar inculpatul, după ce a negat comiterea faptei, s-a prevalat de dreptul la tăcere.

În noaptea de 29/30 august 2007, inculpatul s-a întors din ... la domiciliu în jurul orei 03.00, după ce îi făcuse o vizită martorei

La scurt timp după sosirea la domiciliu, în cadrul unui conflict grefat pe starea de tensiune dintre cei doi soți, inculpatul i-a aplicat victimei mai multe lovituri. Cantitatea de sânge găsită la fața locului, precum și distribuția dinamică a stropilor de sânge, indică o acțiune de violență extremă, urmată probabil de sugrumarea sau sufocarea victimei, și exclud un scenariu de agresiune domestică de intensitate mică sau medie cu un final tragic neurmărit sau neacceptat de autor.

Inculpatul era îmbrăcat în uniforma de polițist, având în vedere faptul că era programat să fie de serviciu pe timpul nopții și realizase în ultimul moment un schimb de tură cu colegul său În momentul comiterii faptei în locuința comună a celor doi soți se afla și copilul acestora în vârstă de

După uciderea victimei, inculpatul a tranșat cadavrul pentru a facilita ascunderea lui și evitarea tragerii la răspundere penală.

Ascunderea sau distrugerea fragmentelor umane îi lipsește în prezent pe apropiații victimei de posibilitatea de a o comemora prin păstrarea unui moment de reculegere la locul de înhumare și așezarea unei lumânări la mormântul acesteia. Acest obicei, adânc înrădăcinat în cultura societății noastre, transformă această împrejurare de fapt într-un pericol concret pentru ordinea publică, raportat la reacția de consternare a opiniei publice.

Nu trebuie omis nici impactul periculos pe care ipoteza neluării unor măsuri ferme împotriva persoanelor care comit fapte de acest gen îl poate avea asupra activității de prevenție, întrucât se acreditează ideea eronată că acțiunile menite a ascunde cadavrul urmare comiterii unui omor ar putea asigura evitarea tragerii la răspundere penală.

În perioada următoare comiterii infracțiunii de omor și ascunderii cadavrului, inculpatul a procedat la ascunderea și distrugerea mijloacelor de probă, aruncând în râpa situată la 4,6 Km de Poiana Brașov mai multe obiecte care purtau urmele de sânge ale victimei, spălând totodată urmele sub formă de stropi de sânge de pe vopseaua lavabilă și aplicând un strat suplimentar de glet și de vopsea lavabilă în zonele cu cea mai mare concentrare a urmelor.

Acest fapt, chiar dacă nu poate fi reținut ca temei separat de arestare, având în vedere formularea cazului de la litera b a art.148 C.pr.pen. – „există date că inculpatul **încearcă** să zădărnicească aflarea adevărului [...]” – constituie un alt element care prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Inculpatul, în calitate de ofițer de poliție, obligat să vegheze la respectarea și aplicarea legii, nu numai că a încălcat grav ordinea de drept prin uciderea propriei soții, dar s-a și folosit de pregătirea și experiența sa profesională pentru a ascunde urmele infracțiunii, cunoscând faptul că mijloacele de tehnică criminalistică existente în dotarea organelor de urmărire penală la momentul respectiv, făceau extrem de dificilă detectarea urmelor de sânge aflate sub noul strat de vopsea.

În ceea ce privește atitudinea inculpatului după comiterea faptei, arătăm că înainte de a se prevala de dreptul la tăcere, acesta a negat în mod constant comiterea faptei.

Cu privire la acțiunile inculpatului, ilustrative pentru atitudinea generală a acestuia în timpul investigării infracțiunii de omor, având-o drept victimă pe soția sa, procurorul arată următoarele:

- cu toate că nu formulează cereri de probațiune, apare în emisiuni televizate în care lansează versiuni fanteziste privind locația în care s-ar afla victima în acest moment, pe care parchetul le-ar ignora în mod deliberat, agitând în acest fel opinia publică. Acesta afirmă, de exemplu, că aceasta ar fi putut fi inclusă într-un program de protecție a martorilor, fapt care ar justifica în opinia lui omisiunea de a-și contacta ... mai mult de 5 ani. Susține, de asemenea, că în baza de date privind persoanele urmărite internațional, ar exista o semnalare potrivit căreia victima, identificată de organele de poliție dintr-un alt stat, ar fi afirmat că nu mai dorește să fie contactată de familie. Ambele afirmații sunt contrazise de verificările efectuate în cauză, fiind simple invenții;

- după ce refuză în mod constant să fie prezent la examinarea criminalistică a locului faptei, face afirmații privind „plantarea” de probe, încercând să acrediteze ideea unei conspirații a instituțiilor statului împotriva sa. Această atitudine este cu atât mai reprobabilă cu cât vine din partea unui ofițer de poliție, lucrător de poliție judiciară până în momentul retragerii avizului în acest sens;

- deși în cuprinsul plângerilor referitoare la măsurile luate împotriva sa contestă modul de efectuare a unor activități, cum ar fi testarea la poligraf, refuză să se supună la refacerea lor la solicitarea procurorului.

Toate aceste împrejurări au condus la transformarea regretabilă a victimei unei infracțiuni de omor (comisă de propriul soț, ofițer de poliție, în apropierea copilului minor al acestora), în sursă de divertisment, de umor de situație - fapt de notorietate, care nu mai necesită administrarea de probe.

Ca urmare, neluarea față de autorul infracțiunii a unor măsuri ferme după descoperirea unor elemente probatorii noi, care au caracterul unui moment de cotitură în evoluția anchetei, în condițiile existenței unei atenții fără precedent din partea opiniei publice în legătură cu parcursul prezentului dosar, atenție nezdruccinată sau chiar intensificată de trecerea unui interval important de timp de la comiterea faptei, ar încuraja satirizarea unei infracțiuni deosebit de grave, ar tulbura opinia publică și i-ar afecta grav încrederea într-un sistem real de valori, generând atitudini de neîncredere la adresa organelor statului chemate să protejeze ordinea socială.

În ceea ce privește competența de soluționare a prezentei solicitări, se arată că, prin dispoziția șefului I.P.J... nr... din ..., urmare avizului procurorului general

al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr..., inculpatul C.C.C. a fost eliberat din cadrul structurilor poliției judiciare, și întrucât fapta pentru care este cercetat nu are legătură cu atribuțiile de serviciu, în raport de dispozițiile art.40 C.pr.pen., competența de soluționare aparține tribunalului.

În drept s-au invocat, dispozițiile art.149¹ coroborat cu art.143 și art.148 lit.f C.pr.pen.

Cu privire la excepțiile de necompetență funcțională și teritorială, tribunalul reține următoarele:

Conform art.27 alin.3 din Lege nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, infracțiunile săvârșite de polițiștii care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare se judecă în primă instanță de către:

a) tribunal, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. II din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului;

b) curtea de apel, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. I lit. e)-j) din Legea nr. 360/2002.

Potrivit art. 40 C.pr.pen. *când competența instanței este determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă să judece chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când:*

a) fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului;

b) s-a dat o hotărâre în primă instanță.

Din actele și lucrările dosarului, precum și din susținerile apărării, la acest moment procesual, inculpatul C.C.C. nu mai face parte din cadrul structurilor poliției judiciare, fiind eliberat prin dispoziția șefului I.P.J... nr...., cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr.....

Dat fiind faptul că inculpatul nu mai face parte din cadrul organe de cercetare ale poliției judiciare, competența de a soluționa propunerea de arestare aparține tribunalului, nefiind vorba de o fapta care să aibă legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și nici de existența unei hotărâri în primă instanță.

Faptul că revocarea din funcția deținută s-ar fi făcut cu nerespectarea dispozițiilor legale este lipsit de relevanță atâta timp cât, până la anularea pe cale judecătorească a dispoziției șefului I.P.J... nr.... și repunerea în funcție, inculpatul nu activează în cadrul organelor de cercetare ale poliției judiciare.

Tribunalul constată că față de complexitatea deosebită a cauzei, prin rezoluția din data de 17.09.2007 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în baza art.209 alin.4¹ lit.d C.pr.pen., s-a dispus preluarea cauzei înregistrate la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov (fila 1 vol.1 d.u.p.).

Din actele cauzei rezultă că procurorul de caz a fost de acord cu preluarea cauzei de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (fila 1 vol.1 d.u.p.).

Față de aceste împrejurări, tribunalul reține că în mod legal cauza a fost preluată și instrumentată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Tribunalul mai reține că potrivit art.149¹ alin.2 C.pr.pen. *dosarul, împreună cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive, întocmită de procurorul*

care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, se prezintă președintelui ori judecătorului delegat de acesta de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află locul de deținere, locul unde s-a constatat săvârșirea faptei prevăzute de legea penală ori sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.

Rezultă fără dubiu din cuprinsul acestei dispoziții că Tribunalul București este competent să soluționeze propunerea de arestare formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, întrucât sediu parchetului este în București, iar Tribunalul București este instanță corespunzătoare în grad instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

Față de aceste considerente, tribunalul va respinge excepțiile invocate, ca neîntemeiate.

Pe fondul cauzei, tribunalul reține următoarele:

Temeiul ce stă la baza propunerii de arestare preventivă, respectiv cel reglementat de dispozițiile art.148 lit.f C.pr.pen., impune o condiție obligatorie pentru luarea măsurii arestării preventive, respectiv ca infracțiunea reținută în sarcina acuzatului să fie pedepsită cu detențiune pe viață sau închisoare mai mare de 4 ani.

Tribunalul constată că infracțiunea profanare de morminte prev. de art.319 C.pen. este pedepsită cu închisoare de la 3 luni la 3 ani. Prin urmare, dincolo de absența oricăror indicii temeinice, această infracțiune nu îndeplinește cerința obligatorie privind limita minimă de pedeapsă, astfel că nu poate fi reținută ca temei al propunerii de arestare preventivă.

În ceea ce privește infracțiunea de omor calificat prev. de art.174 rap. la art.175 lit. c C.pen., din dosarul de urmărire penală și din referatul procurorului rezultă că în cauză s-au efectuat cercetări sub acest aspect cu privire la acuzatul C.C.C..

Astfel, prin rezoluția nr.1249/P/2007 din data de 18.09.2007 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus începerea urmăririi penale față de C.C.C. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omor calificat, prev. de art.174 rap. la art.175 lit. c C.pen., reținându-se că, în noaptea de 29/30 august 2007, învinuitul C.C.C., pe fondul unor relații tensionate în familie, și-a ucis soția, G.E.M., după care a segmentat cadavrul și l-a aruncat într-un loc necunoscut.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 19 septembrie 2007 s-a dispus reținerea învinuitului C.C.C., pe o perioadă de 24 ore, începând cu data de 19 septembrie 2007 ora 17,30 până la data de 20 septembrie 2007, ora 17,30.

La data de 21 septembrie 2007, Curtea de Apel Brașov a fost sesizată cu propunere de arestare a învinuitului C.C.C. pe o perioadă de 10 zile, cererea fiind întemeiată pe dispozițiile art.148 alin.1 lit.b și f C.pr.pen.

Prin încheierea nr.45 din 21.09.2007, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr.1280/64/2007, a fost respinsă propunerea de arestare preventivă a învinuitului C.C.C..

În susținerea soluției s-a reținut nu există – deocamdată – nici probe și nici indicii temeinice în sensul că soția învinutului ar fi fost ucisă. Nu a fost identificat cadavrul și nici nu s-a stabilit cauza eventualei morți a acesteia, astfel încât, în prezent, nu există certitudinea că soția învinutului ar fi decedată”.

Cu privire la urmele biologice cu aspect de sânge identificate în locuință și în autoturismul familiei, s-a arătat că nu ar reprezenta decât simple indicii, că sunt de foarte mici dimensiuni, că unele ar fi fost identificate în locuri greu accesibile pentru crearea urmelor, că nu au fost toate supuse examinării și că nu s-a stabilit dacă au fost create la aceeași dată sau la date diferite.

S-a mai susținut, în esență, că:

- nu ar fi fost stabilită existența unui mobil, ipoteza geloziei neavând, în opinia Curții, un fundament,...;
- împrăjura că învinutul nu a sesizat imediat lipsa soției sale ar fi avut la bază bănuiala că aceasta ar fi plecat cu martorul .., ...;
- declarațiile învinutului au fost de negare constantă a săvârșirii faptei;
- declarația martorei .., potrivit căreia din apartament ar lipsi un cuțit de bucătărie, nu s-ar corobora cu alte elemente de fapt;
- în ceea ce privește rezultatul testării cu tehnica poligraf, sunt contestate condițiile de examinare;
- Curtea nu a putut reține presupunerea rezonabilă că soția învinutului ar fi victima unui omor și „nu poate exclude – deocamdată – eventualitatea ca aceasta să nu fi decedat”, motiv pentru care s-a apreciat că nu ar fi întrunite cerințele art.143 C.pr.pen..

În calea de atac a recursului, prin încheierea nr.4373 din 23.09.2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că „în cauză există indicii ce justifică presupunerea rezonabilă că este posibil ca învinutul să fi comis fapta ce i se impută privind suprimarea vieții soției sale – *fiind îndeplinită astfel condiția prealabilă prevăzută de art.143 C.pr.pen..* În acest sens se au în vedere aspectele ce vizează: sesizarea dispariției după un interval de 5 zile; inexistența unor date că E.G. se mai află în viață ori că ar fi putut fi răpită și lipsită de libertate; existența urmelor de sânge aparținând presupusei victime pe mai multe obiecte din locuință, pe mocheta din portbagajul autoturismului și pe tocul pistolului găsit în torpedoul mașinii; comportamentul simulat al învinutului cu prilejul testării sale la poligraf; declarațiile contradictorii ale învinutului în legătură cu activitatea desfășurată în noaptea de 29/30 august 2007; existența unor relații tensionate între învinuit și soția sa, precum și inexistența unor demersuri din partea învinutului pentru a-și găsi soția – în considerarea variantei dispariției pe care o susține acesta – ...”.

În continuare, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că arestarea preventivă a învinutului era nejustificată întrucât nu se putea exclude posibilitatea ca victima să nu fi decedat.

Pe de altă parte, Înalta Curte a arătat că nu pot fi ignorate aceleași mijloace de probă analizate mai sus, din care reiese faptul că soția învinutului a dispărut de la domiciliu pe o perioadă de timp apreciabilă, că în locuința comună și în autoturismul folosit de învinuit s-au evidențiat urme de sânge aparținând soției sale – care prin numărul, poziția și întinderea lor – nu pot conduce doar la ipoteza unor accidente casnice, precum și comportamentul nefiresc al învinutului – de a nu-și

apela soția mai multe zile, contrar obișnuinței, nejustificat de conflictul domestic invocat de învinuit – toate acestea constituind indicii care conduc la presupunerea rezonabilă că învinuitul are legătură cu dispariția soției sale.

În raport de aceste considerente, văzând și dispozițiile art.136 C.pr.pen., în scopul asigurării în continuare a bunei desfășurări a procesului penal, Înalta Curte a dispus luarea față de învinuitul C.C. a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, pe o durată de 30 zile.

Măsura preventivă menționată a fost prelungită de procuror de trei ori, în 22 octombrie 2007, 21 noiembrie 2007 și, respectiv, 28 decembrie 2007, cu câte 30 de zile.

Prin încheierea din 7 ianuarie 2008, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr.1581/64/2007, a fost admisă plângerea formulată de învinuitul C.C.C., împotriva ordonanței privind prelungirea obligării de a nu părăsi țara emisă la 28.12.2007, constatând că măsura a încetat de drept la 21 decembrie 2007 (data până la care măsura fusese prelungită prin ordonanța procurorului din 21 noiembrie 2007).

Din cele de mai sus rezultă că împotriva acuzatului C.C.C. s-au formulat două propuneri de arestare preventivă, ambele fiind întemeiate pe dispozițiile art.148 lit.f C.pr.pen.

Cu caracter preliminar, tribunalul reține că autoritatea de lucru judecat privește soluționarea pe fond a cauzei și nu operează în materia măsurilor preventive, care pot fi înlocuite sau revocate ori de câte ori temeiurile care au determinat luarea lor s-au schimbat ori nu mai subzistă.

Tribunalul constată că prima propunere de arestare preventivă formulată împotriva acuzatului C.C. a fost respinsă, apreciindu-se că, deși există indicii temeinice că este probabil că acuzatul să-și fi omorât soția, totuși, în raport de toate elementele dosarului, s-a considerat că măsura arestării preventive ar fi excesivă, fiind suficientă însă măsura obligării de a nu părăsi țara. Din motivarea instanței supreme, rezultă în mod indubitabil că nu au fost găsite întemeiate cazurile de arestare prevăzute de art.148 lit.b și f C.pr.pen., întrucât existența indiciilor temeinice și a unuia dintre cele două cazuri de arestare ar fi impus cu necesitate arestarea preventivă a inculpatului.

Tribunalul reține că în cauza de față se reitereze propunerea de arestare preventivă, deși temeiurile invocate au fost examinate cu caracter definitiv de instanța supremă cu ocazia primei propuneri de arestare, considerându-se că este suficientă măsura obligării de a nu părăsi localitatea.

Or, în condițiile în care pentru aceleași temeiuri s-a considerat suficientă măsura obligării de a nu părăsi localitatea, încetată de drept înainte de termenul limită de 2 ani prevăzut de art.145 alin.2 C.pr.pen., tribunalul apreciază că în lipsa unor elemente noi (temeiuri noi) nu este justificată arestarea preventivă a unui acuzat.

Tribunalul consideră că descoperirea unor probe noi sau apariția unei hotărâri declarative de moarte nu constituie temeiuri noi care să poată întemeia o nouă propunere de arestare, întrucât existența indiciilor temeinice că inculpatul a săvârșit fapta a fost reținută de instanța supremă, atunci când a luat față de acesta măsura obligării de a nu părăsi țara.

Tribunalul reține că, în optica parchetului, cu privire la un acuzat se pot face nenumărate propuneri de arestare preventivă pentru aceeași faptă și același caz de arestare, invocându-se ca temei nou descoperirea unor noi probe că inculpatul a săvârșit fapta.

Or această posibilitate este exclusă de practica judiciară, dar și de dreptul la un proces echitabil, întrucât propunerea de arestare preventivă constituie un mijloc procesual de o gravitate deosebită pentru libertatea persoanei, fapt care impune responsabilitate din partea organelor judiciare, nefiind admisibil ca o persoană să fie supusă oprobriului public doar pentru că este suspect de săvârșirea unei fapte grave, deși probatoriul nu este convingător pentru a justifica luarea măsurii arestării.

Cum acuzatului i se impută aceeași faptă și se invocă același temei de arestare, respectiv cel de la lit.f a atz.148 alin.1 C.pr.pen., tribunalul consideră că nu se impune arestarea preventivă.

Că voința legiuitorului este ca o nouă propunere de arestare să fie întemeiată pe alte temeiuri decât cele avute în vedere anterior, rezultă din economia dispozițiilor art.139 alin.1 C.pr.pen. potrivit cărora *măsura preventivă luată se înlocuiește cu altă măsură preventivă, când s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea măsurii.*

Rezultă din această dispoziție legală că atâta vreme cât s-a luat o măsură preventivă, aceasta nu poate fi înlocuită cu altă măsură, dacă nu s-au schimbat temeiurile care au determinat luarea ei.

În cauza de față, deși măsura obligării de a nu părăsi țara a încetat de drept, cu mult înainte de termenul de limită de 2 ani prevăzut de art.145 alin.2 C.pr.pen., inculpatul a înțeles să nu împiedice în niciun fel organele de anchetă în aflarea adevărului, nu a încercat să altereze în vreun fel mijloacele de probă, a continuat să lucreze în cadrul organelor de poliție fără a fi sancționat pentru vreo abatere disciplinară, și, în plus, s-a prezentat în fața organelor judiciare ori de câte ori a fost solicitat. Sub acest ultim aspect, tribunalul reține că inculpatul s-a prezentat imediat ce a fost anunțat că are termen fixat pentru judecarea propunerii de arestare preventivă.

Or toate aceste împrejurări, precum și faptul că vreme de 5 ani inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală, deși acesta avea posibilitatea de a umbla nestingherit atât în țară, cât și în străinătate, impun concluzia că și pericolul concret avut în vedere la luarea măsurii obligării de a nu părăsi țara este cu mult diminuat, nicidecum amplificat, așa cum se sugerează prin referatul procurorului.

Prin urmare, dacă neschimbarea temeiurilor care au impus luarea unei măsuri preventive nu permite înlocuirea acesteia, cu atât mai mult neschimbarea temeiurilor ce au stat la baza unei măsuri preventive încetate de drept nu permite luarea aceleași măsuri sau a unei măsuri mai grave.

Tribunalul mai reține că pronunțarea unei hotărâri declarative de moarte a numitei G.E.M. nu exclude în mod absolut ca aceasta să se afle în viață, câtă vreme nu s-a putut constata în mod fizic decesul.

Faptul că legiuitorul a recunoscut pentru cel care este în viață, dar care a fost cel declarat judecătorește mort, dreptul de a cere anularea unei asemenea hotărâri, relevă caracterul relativ al realității stabilite în această procedură.

Ca urmare, chiar dacă s-ar considera că hotărârea declarativă de moarte a numitei G.E.M. ar constitui o împrejurare nouă, totuși, faptul că hotărârea are drept fundament dispariția acesteia o perioadă îndelungată de timp, face ca situația de fapt avută în vedere la soluționarea primei propuneri de arestare preventivă să nu fie schimbată în mod esențial. Sub acest aspect tribunalul are în vedere că luarea măsurii arestării nu a fost condiționată niciodată de declararea judecătorească a morții numitei G.E.M..

Față de toate aceste considerente, tribunalul va respinge propunerea formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică de arestare preventivă a inculpatului C.C.C..

În baza art.192 al.3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Respinge, ca neîntemeiate, excepțiile de necompetență funcțională și teritorială.

Respinge propunerea formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică de arestare preventivă a inculpatului C.C.C. (fiul lui ...).

În baza art. 192 alin. 3 C.pr. pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 28.11.2012.

Presedinte,
Purigia Florin

Grefier,
Dragne Carmen

Proces-verbal,
încheiat astăzi, 28.11.2012

După pronunțarea dispozitivului încheierii în ședință publică,
Reprezentantul Ministerului public arată că înțelege să declare RECURS.

LUMEA JUSTITIEI.RO